

— Elég, mert immár csipött — mondja nevetve, aztán szólítja Vilmost, felülnek a szekérre és elindulnak.

Az emberek is megenyhülve nézik a lobogó tüzet, amely kivilágítja az egész fapiacot, miképpen a ritka öröm.

Aztán ők is elszélednek lassan.

Csak az inségesek s a koldusok maradnak ott. Derülten melegszenek az ingyen tűznél és tiszta szívből dicsérik az Urat.

Tamási Áron.

MOST JÖN MEG A SZERELEM!

*Lásd, idáig néma voltam,
föld porába lehajoltam
s bámultam csüggetegen...
Most jön meg a szerelem!*

*A szerelem most jön értem
csillogó felhőszekéren!
Nézd, a felhő ellebeg!
Csókolom a lelkedet!
Csókolom piros ajkadnak
íjjú gyászát, lánykorod
mélabúját: ebbe zártad
szívedet, míg álmodott!
Csókolom sötét szemednek
ablakát, amelyen át
nézted ősszel, mint rázzák a
fák lombjuk esthajnalát!
Csókolom munkás kezednek
tíz csöpp ujját: éveken
e tíz lebbenő motóla
szötte-fonta életem!
S tested tavaszát, amelyből
— nézd! — kiröppent s itt szalad
kisfiúcska, kisleányka,
két kis fürge pittypalatty!*

(Debrecen.)

Gulyás Pál.